Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Krabbe, Elsebe

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krabbe, Elsebe (1565-08-20)

Citation: Krabbe, Elsebe: ”BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krabbe, Elsebe (1565-08-20)”, i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 419. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000152.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Krabbe, Elsebe, *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind),*

20. Aug. 1565.

Elsebe Krabbe til Birgitte Gjøe.

Hun udtaler sin Beklagelse over, at flere Adelsmænd ere komne i Ugunst hos Kongen for deres Adfærd i et Søslag; især gjør det hende og Peder Skram ondt for Vincens Juel, hvem Herluf Trolle altid gav et godt Lov, hvorfor de bede hende gjøre, hvad hun kan, for at formindske Kongens Vrede imod ham. Fjenden ligger for Falkenberg; den danske Konges tydske Lejetropper røve og plyndre paa det grusomste og ere ganske ustyrlige, saa Kommissærerne have ingen Magt over dem. Sender hende et Brev.

s. 420lhs.

Hiertte kere søster, gud alldmectigiste mett sin heliganddes naade were oc bliffue deg alltyd neruerindes oc deg trøste oc husualle i alld dyn anlegende nød oc saarig oc deg beuare for alle dynne fiender, bode synligenn oc vsynlige etc. Nest alle tilbørlige tacksygelsse for alltt gott, huilckett ieg i myn tid icke well haffue forgett, 0m ieg vdi nogne maade kand ted forskylle etc., da giiffwer ieg teg ganske kn att wede, att tu icke kand tro, saa rett ontt dett gør her Peder oc meg, att tesse godemend ere komne vd i tend vgunst mett kon. maytt. for tenne skibshandell, oc haabis mitt gudz hielp, att alles dørs skyld skall icke end fyndes mett deris wellie att haffue seg forsømpt [1]. Oc maa ieg for deg bekende, att oss besynderlige fortryder dett mett Fesenses lull for blodz foruantt skyld [2], oc hand oc alltyd haffuer werett wor synderlige wen, och tro wy ingenlunde, hand seg mett welly forsett haffuer, tii dyn hiertte kere affgangen haasbonde, her Herluff Trolle, gaff hanom alltyd en god skyld, dett ieg icke anett wed. Saa wed ieg, att hand haffwer en god tro til deg, oc du kantt oc møgit gott tilhielpe, att hand igen vden mangell kand bekome en gunstig herre, oc bode her Peder oc ieg beder deg ganske kerligen, att du wed tynne wener wille førde deri saa møgit mueligtt er, som ieg icke tuilier, att tu well gør, ty ieg vest wed, du haffwer waar gode affgangen hulde wen icke forglemtt, dend tu west hanom elskede vden sueg. Her i estu forvden tuill fortenck mett ted fødeligiste tet kan sk[e] [3].

s. 421Myn hiertte kere søster, ieg forser mig til, att Per Bille [1] haffwer deg screffuett, hure finderne nu steller sig, tha leger te mett alld macktt ij myll offwen for Falkenberig oc nu i tesse dage røffuett paa nye igen Falkenberig, oc ter nogen ihielslo. Om te vydere welle giffue seg her vd, giffuer fremtyden well tilkene. Gud foruere [2] tøm oc stelle altyng tyl en god fordrag, att blodstorting kune affstelles. Myn hiertte, her gøris nu saa møgen last oc offweruold paa wore arme fatige bønder mett røffuen aff tesse Tydske, atte sparer icke att røffue quinder i barselseng oc spede børn att tage clederne fran oc slenge tøm nagne igen, saa gud maa forbarme seg offuer oss, tend iemer oc komer her er att leffue wed. Oc komosarirne [3] haffwer ingen hør offwer tøm, saa vstemige [4] ere de. Gud giffue voss en god fred oc snartt skille oss wed bode te enne oc te ander. Myn hiertte søster, tu finder nogit i tene indlogtte skrifft [5], dett fickstu aller att wede aff meg, men ieg gør i tend sag, som ieg wylle, du skulle gøre wed mig etc. Ieg well deg icke lenger bemøde mett myn skryffuelsse, men gud were mig saa god, som ieg deg mett hulde men, huilken gode gud ieg teg nu oc tyl euig tyd well haffue beffallendis til siell och lyff. Gør well, nar deg bod stedis, oc lad meg vede, hure deg lyder, ty ieg alldeles ingen bod haffwer fangit fran deg, syden wy skildis att. Gud wed, meg lengis epter att wede, hure deg lyder etc. Datom Lauholm [6] mett hast tend xx dag a[u]gusti ar mdlxv.

Elssebe Krabbe.

Egenhænd. Orig. uden Omslag i Rigsark., Adelsbreve XXXV. 104. — Trykt hos Rørdam, Historiske Kildeskrifter II. 73 f.